

LUẬT THẬP TỤNG

QUYỂN 49

TỖ NI TẶNG NHẤT

3-Ba Pháp

Có ba loại yết ma nhiếp hết các yết ma: Đơn bạch yết ma, bạch nhị yết ma, bạch tứ yết ma.

Có ba hạng người nhất định đọa vào địa ngục:

Một là người dùng pháp Ba-la-di không căn cứ vu bằg Tỳ-kheo phạm hạnh thanh tịnh .

Hai là người sanh ác tà kiến nói rằng: “Ở trong các dục không tội”, nên người này dẫn sâu vào phóng dật, buông lung theo ba dục.

Ba là người xuất gia làm Tỳ-kheo lại phạm giới phá giới, bên trong thối nát hiển hiện ra bên ngoài; không phải Sa-môn mà tự nói là Sa-môn, không phải phạm hạnh mà nói là phạm hạnh. Lúc đó Phật muốn làm rõ nghĩa này nên nói kệ:

*“Nói dối đọa địa ngục,
Và phạm tội trọng khác,
Người này ác, không thiện,
Đời sau thọ tội báo.
Luận về người thế gian,
Búa sanh từ trong miệng,
Trở lại tự chém thân,
Đều do lời nói ác.
Đáng chê lại khen ngợi,
Đáng khen ngợi lại chê,
Lỗi từ miệng nên suy,
Bị suy, không thọ lạc.
Như bị mất tài vật,
Suy này vẫn còn ít,
Ác khẩu nói người thiện,*

*Suy này lại nặng hơn.
Địa ngục Ni-phù-la,
Kiếp số có mười vạn,
Địa ngục A-phù-đà,
Ba mươi sáu và năm.
Tâm ác nói lời ác,
Khinh chê bậc Thánh nhân,
Mạng chung ắt phải đọa,
Trong địa ngục như vậy”.*

Có ba loại làm chứng tội, đó là thấy, nghe và nghi làm chứng tội.

Có ba pháp: Một là ca hát trong Tỳ-ni như pháp khóc, hai là cười hở răng trong Tỳ-ni như pháp cuồng, ba là lắc cánh tay múa trong Tỳ-ni như pháp con nít.

Như lai có ba loại không cần thủ hộ, không thể biết, không thể thấy, đó là thân hành, khẩu hành và ý hành của Như lai thanh tịnh.

Thế gian có ba loại giặc lớn (đại tặc) không ai bằng được, sống lâu càng tạo tội lớn, người không thể bắt được:

- Một là loại giặc trụ nơi hoang dã, nơi rừng cây rậm rạp.
- Hai là loại giặc trụ nơi hiểm trở có sông nước quanh co.
- Ba là loại giặc dựa vào sức mạnh.

Tỳ-kheo xấu ác cũng có ba loại như vậy, sống lâu tuổi cao càng tạo tội lớn mà Tăng không thể diệt tận được:

- Một là loại giặc trụ nơi hoang dã, tức là người xuất gia làm Tỳ-kheo lại phàm giới phá giới, bên trong thối nát hiển hiện ra bên ngoài; không phải Sa-môn mà tự nói là Sa-môn, không phải phạm hạnh mà nói là phạm hạnh.

- Hai là loại giặc trụ nơi hiểm trở, tức là người sanh tà kiến, nói không thật, thấy và nói rằng: “Không có bố thí, không tin nhân quả, không tin thiện ác, không có cha mẹ ở thế gian, không có A-la-hán, không có Tu-đà-hoàn, không có Tư-đà-hàm, không có A-na-hàm, không có đời này, không có đời sau, không có pháp chứng đắc”.

- Ba là loại giặc dựa vào sức mạnh, tức là người dựa vào thế lực và sự hiểu biết mà nói.

Thế gian lại có ba loại giặc lớn (đại tặc) không ai bằng được, sống lâu càng tạo tội lớn, người không thể bắt được: hai loại giặc đầu giống như trên, loại giặc thứ ba là loại giặc dựa vào tài vật, tức là người có nhiều tài vật, ruộng vườn, nhà cửa, tôi tớ... . Người này nghĩ rằng: “Nếu ai thuận theo ta thì ta sẽ cho tài vật”. Tỳ-kheo xấu ác cũng có ba loại

như vậy, sống lâu tuổi cao càng tạo tội lớn mà Tăng không thể diệt tận được: Hai loại Tỳ-kheo xấu ác thứ nhất và thứ hai giống như trên, loại thứ ba dựa vào tài vật, tức là Tỳ-kheo có được nhiều bố thí về y thực, ngọa cụ và các vật cần dùng khác. Người này nghĩ rằng: “Nếu ai thuận theo ta thì ta sẽ cho tài vật”.

Thế gian có lại ba loại giặc lớn (đại tặc) không ai bằng được, sống lâu càng tạo tội lớn, người không thể bắt được: Hai loại giặc đầu giống như trên, loại giặc thứ ba là loại giặc dựa vào thế lực, tức là dựa vào thế lực của vua quan. Người này nghĩ rằng: “Nếu ai thuận theo ta thì ta sẽ trợ giúp”.

Tỳ-kheo xấu ác cũng có ba loại như vậy, sống lâu tuổi cao càng tạo tội lớn mà Tăng không thể diệt tận được: Hai loại Tỳ-kheo xấu ác thứ nhất và thứ hai giống như trên, loại thứ ba là loại Tỳ-kheo xấu ác dựa vào thế lực, tức là Tỳ-kheo sống dựa vào việc tụng kinh, luật, luận. Người này nghĩ rằng: “Nếu ai thuận theo ta thì ta sẽ trợ giúp”.

Thế gian lại có ba loại đại tặc:

- Một là loại đại tặc làm chủ một trăm người, ở trước một trăm người, được một trăm người cung kính vây quanh... cho đến được năm trăm người cung kính vây quanh, mà còn vào trong thành ấp tụ lạc leo tường khoét vách, chặn đường cướp của giết người.

- Hai là loại đại tặc trong Tăng như Tỳ-kheo lấy thức ăn uống, tài vật cho đến hoa quả trong vườn rừng của Tứ phương Tăng đem bán để tự sống hoặc đem cho bạch y quen biết.

- Ba là loại đại tặc trong Tăng như Tỳ-kheo vì chút ăn uống, lợi dưỡng cúng dường, tự thân không chứng được Thánh pháp hơn người mà cố ý vọng ngữ, tự nói là đã chứng.

Trong ba loại đại tặc này thì hai loại trên chỉ gọi là tiểu giặc, loại thứ ba mới là đại tặc nguy hiểm nhất đối với trời người, ma Phạm, Sa-môn, Bà-la-môn trong thế gian. Vì sao, vì chút ăn uống, tự thân không có chứng Thánh pháp hơn người mà cố ý vọng ngữ tự nói là đã chứng. Nếu đem so với hai loại giặc trên thì gọi là đại giặc nguy hiểm nhất. Phật liền nói kệ:

*“Tỳ-kheo chuta đắc đạo,
Tự nói là đắc đạo,
Đại tặc trong trời người
Người phá giới cực ác,
Người si này thân hoại,
Sẽ đọa vào địa ngục”.*

